

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 1956, sp. zn. 2 Tz 244/56

Číslo: 14/1957

Právní věta:

Ak páchatel' z nedbanlivosti vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, prevezme iba na to, aby túto vec predal, ide o prevedenie veci na seba v zmysle § 251 tr. zák.

O sprostredkovanie, beztrestné z hľadiska nedbanlivého podielnictva podľa § 251 tr. zák., by išlo vtedy, ak by páchatel' vec pochádzajúcu z trestného činu neprevzal, ale na žiadosť držiteľa veci by iba hľadal kupca, ktorý by vec kúpil.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.11.1956

Spisová značka: 2 Tz 244/56

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podílnictví

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvinenému ponúkol jeho známy Š kúpu dvoch cenných fotografických aparátov za veľmi nízku cenu. Obvinený ich kúpu odmietol, avšak bez toho, žeby sa bol opýtal, akého sú pôvodu, prevzal fotografické aparáty s tým, že na ne najde kupca ktorému aparáty predá a výťažok vydá známemu, ktorý mu ich doniesol. Pretože však sa obvinenému nepodarilo nájsť kupca, vrátil aparáty v čase niekoľkých dňov tomu, kto mu tieto zveril. Obidva fotografické aparáty pochádzali z krádeže.

Ludový súd v Bratislave uznal obvineného pre tento skutok vinným trestným činom podielnictva podľa § 251 tr. zák. a odôvodnil svoj rozsudok tak, že obvinený, ktorý sa ani nespýtal, akého pôvodu sú fotografické aparáty, podľa nízkej ceny, za ktorú mu boli vopred ponúknuté na kúpu a vzhľadom na svoje skúsenosti, aké mal ako živnostník, spoznal, že ide o veci získané trestným činom a napriek tomu ich na seba previedol, aby sprostredkoval ich predaj. Tento rozsudok sa stal právoplatným.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom zrušil rozsudok ľudového súdu vo výroku o povinnosti obvineného nahradiť poškodenému škodu vzniknutú z trestného činu a poškodeného upravit na konanie vo veciach občianskoprávných.

Odôvodnenie:

Sťažnosť pre porušenie zákona uvádza, že obvinený prijal fotografické aparáty pochádzajúce z trestného činu spáchaného inou osobou na ďalší predaj. Tento zistený skutok však podľa sťažnosti pre porušenie zákona nezakladá trestný čin podielníctva podľa § 251 tr. zák., lebo išlo iba o sprostredkovanie, ktoré nie je trestné podľa tohto ustanovenia (ale je trestné iba, keďže ide o prípad podľa § 250 ods. 1, al. 2 tr. zák., t. j. u podielníctva spáchaného úmyselne).

Sťažnosť pre porušenie zákona nie je v tomto smere dôvodná.

Podľa § 251 tr. zák. dopúšťa sa ten, kto ukryje, alebo na seba, alebo na niekoho iného prevedie z nedbanlivosti vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, trestného činu podielníctva.

Ľudový súd uznal obvineného vinným týmto trestným činom zato, že obvinený fotografické aparáty prijal od svojho známeho na ten účel, aby tieto ďalej predal.

Pretože obvinený prijal fotografické aparáty, treba mať zato, že tieto na seba previedol v zmysle § 251 tr. zák. Či obvinený tieto aparáty prijal preto, aby si tieto ponechal alebo preto, aby ich predal, je z hľadiska § 251 tr. zák. nerozhodné. Sťažnosť pre porušenie zákona uvádza, že skutok obvineného je treba posudzovať ako beztrestné sprostredkovanie.

O takéto sprostredkovanie by išlo však iba vtedy, ak by obvinený aparáty na seba nepreviedol, neprijal ich k sebe, ale na žiadosť Š aby hľadal kupca, ktorý by aparáty od Š kúpil. O takú činnosť obvineného však v súdenom prípade neišlo a nemožno preto mať zato, že išlo iba o beztrestné sprostredkovanie kúpy medzi Š a voľajakým kupcom.

(V ďalšom Najvyšší súd dôvodil, že ľudový súd porušil zákon, pokiaľ ide o výrok, že obvinený je povinný nahradiť poškodenému škodu vzniknutú z trestného činu, lebo ľudový súd v tomto smere rozhodol na základe nedostatočného skutkového zistenia.)